

219.

(Andantino)

L. Vansa, [1867—73, Gemermalohontská]

A - ni tak ne - svi - tá, a - ko svi - tá - va - lo,
(mo - je po - te - še - nie, to ma za - ne - cha - lo.)

Ani tak nesvitá, ako svitávalo,
(moje potešenie, to ma zanechalo.)

Potešenie moje, kde si sa podelo,
či nahor, či nadol odo mňa letelo.

Sama som ja, sama, sama osamená,
ako tá trávička v hore neskosená.

Keď tá tráva uschne, zasi druhá zide;
moje potešenie nikdy viac nepríde.

Potešenia nemám, poteš ma, bože, sám,
poteš z takej strany, z ktorej sa nenazdám.)

Žpiev. I, 110

Melódia: [Sl. sp. II 148].

220.

(A. Bulla, [† 1873], z Oravy)

Čier - na vl - na na bie - lom ba - ran - ci,
kam - že i - deš, ku - če - ra - vý Jan - či? Čier - na vl - na, čier - na
na bielej ko - zič - ke, i - dem, i - dem k tej mojej Zu - zič - ke.